

Mert úgy elfeledlek, ahogy kell. Egészen.
A kacagást, a vörös hajadat,
a rólad szóló álmaimat is,
mindent-mindent, aminek része voltál,
ne tudjam rólad azt sem: létezel.
Nem én leszek, ki visszavágylak holnap,
mert én még azt is elfelejtem lassan,
milyen a hiányod hűvös napokon,
vagyó szeptember végén, az ősz ködébe hullva.

Éhes legények

A kisvendéglő hosszú asztalánál fekete kalapos
suttyó cigánylegények falták a szendvicset.
Keveset beszéltek, néha összemosolyogtak
és szemük nem tudták levenni a kiszolgáló lány
körülöttük ide-oda ringó, mégis
elérhetetlenül elegáns csípőjéről.

Csávossy György

Nocturne

(Nyár)

A nyár
pipacs vérfoltokkal teli
szőke határ.
Az új kenyér szegése vár,
új imádság, régi szokás,
mely emlékek porondján ás.
Most elmerengsz, hogy delelőn
volt életed a nyárelőn,
ma asztagokba hordhatod,
amit múltad learatott.
Nyakadba zúdulhat a zápor,
mert vagy még olyan hetyke, bátor,
szoknyából terítesz tetőt
ölelve régi szeretőd.

Kozma László

Havasi virágok

Az erdélyi ifjúsághoz

Dér dermeszti, vihar-szél pofozza,
Keményebb itt a virágok sorsa.

Ezer színnel mégis nyílni bátor,
S illat fakad tengernyi virágból.

Fénylő mosoly, amely biztat, árad
S foszló felhő iramlik, a bánat.

És a remény szivárványa átfog
Szirmotokkal, havasi virágok.

Búza

Én nem mondom, hogy külön sorsa
Van e földön a nemzeteknek.
Hiszen egyként vagyunk adósa
Ki közénk jött, a szeretetnek.
Ha gyúl a népek szivárványa
Égre feszítve, mint a bársony,
Ezt kérem: lehessünk egy szála,
Lobogjon a magyar karácsony.

Én nem kérek más, külön sorsot,
De építhessünk iskolákat.
Zúghassanak a templomtornyok,
Hirdetve húsvéti csodákat.
Az életünk nem külön élet,
Azt kérem, mit mindenki kaphat.
Derűs munkát és békességet,
És áldását a dolgos napnak.

Kérem a jó szándék vetését,
Mely a lélekben megfakadhat.
Kinyújtott kezünket ne sértsék,
